

**Wyrok Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim
wydany w dniu 23 października 2008 r..**

Teza:

- 1. Naruszenie przez trenera selekcjonera umowy łączącej go z polskim związkiem sportowym, może mieć miejsce w sytuacji, w której trener świadczy pracę na rzecz podmiotu trzeciego, bez uprzedniej zgody przedstawicieli danego polskiego związku sportowego. W takiej sytuacji, może istnieć podstawa do natychmiastowego rozwiązania takiej umowy z trenerem.**
- 2. Świadczenie pracy na rzecz podmiotu trzeciego może mieć miejsce zarówno przy formalnym określeniu funkcji trenera, jak też innym, np. konsultanta, doradcy, obserwatora, itp.. Ważny jest materialny zakres obowiązków i przedmiot zobowiązania trenera (faktyczne zajmowanie się sprawami szkoleniowymi).**

Trybunał w składzie:

Przewodnicząca - Maria Zuchowicz

Arbiter - Jerzy Młynarczyk

Arbiter - Tomasz Kopoczyński

Protokolant - Hanna Starzyńska

Po rozpoznaniu w dniu 23.10.2008 sprawy z powództwa A. K. przeciwko (...) o zapłatę kwoty 70.829,36 PLN

orzeka:

1. zasądza od (...) na rzecz A. K. kwotę 11.500 PLN (jedenaście tysięcy pięćset złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 października 2006 do dnia zapłaty,
2. w pozostałej części powództwo oddala,
3. zasądza od (...) na rzecz A. K. kwotę 461 PLN tytułem częściowego zwrotu wpisu,
Zasądza od A. K. na rzecz (...) kwotę 3.014 PLN tytułem częściowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadnienie

I. A. K. wystąpił przeciwko (...) o:

1. zasądzenie kwoty 70.829,36 zł z ustawowymi odsetkami:
  - a. od kwoty 59.329,36 zł od dnia 15 października 2006 r. do dnia zapłaty,

- b. od kwoty 11.500 zł od dnia 25 października 2006 r. do dnia zapłaty,
2. zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów postępowania, w tym zastępstwa procesowego w kwocie 3.600 zł.

Powód wnosił o przesłuchanie świadków: M. P., Z. K., T. Sz., E. K., E. Cz. i zobowiązanie strony pozwanej do przedłożenia dokumentów dotyczących premii za awans reprezentacji kobiet do Mistrzostw Europy 2006, pisma zawierającego projekt podziału premii i odpis uchwały Zarządu w tej kwestii.

W uzasadnieniu pozwu A. K. stwierdził, że jako prowadzący firmę Usługi Trenerskie podpisał z (...) w dniu 15 kwietnia 2004 r. umowę, która określała warunki prowadzenia przez niego jako Trenera reprezentacji Polski w (...).

Zgodnie z powyższą umową powód miał otrzymywać kwotę 4000 zł + VAT w okresie od października do kwietnia każdego roku oraz 10.000 zł + VAT za miesiące od maja do września każdego roku, płatne w ciągu 14 dni od wystawienia faktury.

Umowa została zawarta na czas określony od dnia jej zawarcia (z mocą od 1 marca 2004) do dnia 10.09.2008 r. z możliwością przedłużenia (§ 6 p. 1). Równocześnie strony ustaliły, że w przypadku uzyskania przez reprezentację Polski awansu do Mistrzostw Europy w 2006 r. (co miało miejsce) umowa może zostać rozwiązana do dnia 30 września 2006 r. jedynie za porozumieniem stron (§6p.3).

(...) pismem z dnia 31.05.2006 r. zawiadomił powoda, że rozwiązuje z nim umowę zawartą w dniu 15 kwietnia 2004 r. z dniem 31.05.2006 r. (ze skutkiem natychmiastowym) podając jako przyczynę podjęcie przez powoda pracy w Klubie sportowym (...) bez pisemnej zgody Prezesa (...).

Powód twierdzi, że pismo to zostało mu doręczone w czerwcu 2006 r. Zdaniem powoda oświadczenie pozwanego o rozwiązaniu umowy nie wywołało skutków prawnych z powodu naruszenia § 2 ust. 2 umowy zlecenia z 15.04.2004 r., której ostatni akapit brzmi: „W szczególności Trener nie będzie zawierał jakichkolwiek kontraktów - innych niż już zawarte i obowiązujące - na świadczenie usług trenerskich bez uprzedniej pisemnej zgody Prezesa (...).

Powód twierdzi, że nie naruszył dyspozycji § 2 ust. 2 Umowy zlecenia z 15.04.2004 r., gdyż nie świadczył usług trenerskich, a jedynie pełnił funkcję jednego z konsultantów w klubie sportowym (...). Nie prowadził zespołu koszykarskiego tego klubu, ani nie był trenerem, pełnił jedynie funkcję doradcy.

Powód twierdzi w dalszym ciągu, że wystąpił w okresie pełnienia funkcji trenera reprezentacji koszykówki kobiet do Prezesa (...) o zgodę na pracę w klubie zagranicznym, i że Prezes M. P. wyraził ustną zgodę na pracę w klubie sportowym (...) w obecności Z. K. i T. Sz..

Jednocześnie strony ustaliły, że w okresie pracy w KS (...) powód nie będzie pobierał w (...) wynagrodzenia z tytułu łączącej ich umowy. Z tych też względów powód nie wystawił faktur za okres od stycznia do marca 2006 r.

Powód reprezentuje pogląd, że zgoda Prezesa na świadczenie przez niego usług trenerskich na rzecz innego podmiotu, o którym mowa w § 2 ust. 2 Umowy nie wymaga dla jej ważności formy pisemnej, a więc ustna zgoda Prezesa P. była ważna i skuteczna.

Ponadto powód twierdzi, że oświadczenie woli o rozwiązaniu umowy jest bezskuteczne również z tego powodu, że nie może wywierać skutku prawnego z mocą wsteczną, tj. od dnia 11 stycznia 2006 r., a jedynie wywierałaby skutek na przyszłość (ex nunc), tj. od momentu w jakim powód zapoznał się z jego treścią. Tak więc reasumując powód stwierdził, że brak było podstaw do rozwiązania umowy.

Powód podnosi również kwestię, iż strony w § 2 ust. 5 i § 7 Umowy określiły w jakich przypadkach może nastąpić jej rozwiązanie, a zatem strona pozwana nie mogła w oparciu o art. 746 § 1 K.c. w każdym przypadku rozwiązać umowy. Powód twierdzi, że strony wyłączyły w umowie możliwość stosowania art. 746 § 1 K.c. dotyczącego rozwiązania umowy w każdym przypadku, określając sytuacje w jakich strona pozwana będzie uprawniona do jej rozwiązania. Oznacza to, że tylko w tych przypadkach lub w oparciu o art. 746 § 3 K.p.c. ze względu na inne ważne powody strona pozwana może skutecznie rozwiązać umowę.

Zdaniem powoda, w niniejszej sprawie nie wystąpiła żadna z wymienionych okoliczności, a zatem oświadczenie strony pozwanej zawarte w piśmie z dnia 31 maja 2006 r. nie doprowadziło do skutecznego rozwiązania umowy z 15 kwietnia 2004 r.

Powód powołując się na powyższe argumenty stwierdza, że pozwany nie wywiązał się z obowiązku zapłaty wynagrodzenia wynikającego z warunków umowy, a mianowicie:

- nie zapłacił wynagrodzenia za miesiąc maj 2006 r. odsyłając wystawioną przez niego fakturę VAT,
- jak również nie zapłacił wynagrodzenia od miesiąca czerwca do września 2006r.

Powód uważa, że za te miesiące należy mu się kwota 61.000 zł minus 1.670,64 zwrot za bilet lotniczy - to jest 59.329,36 zł.

Powód uważa że należy mu się wynagrodzenie za miesiąc maj 2006 r. w kwocie 12.200 zł oraz odszkodowanie ponieważ rozwiązanie umowy nastąpiło wbrew postanowieniu umowy, a więc przysługuje mu odszkodowanie odpowiadające wysokości utraconego wynagrodzenia za okres od czerwca do września 2006 r., tj. kwota 48.800 zł, którą otrzymałby w okresie obowiązywania w tym czasie zawartej przez strony umowy.

Ponadto powód uważa że należy mu się premia za awans reprezentacji kobiet do Mistrzostw Europy. Zgodnie z uchwałą zarządu zespół oraz sztab trenerski miał otrzymać premię w

wysokości 250.000 zł do podziału. Zgodnie z obowiązującymi zasadami 30% premii miał otrzymać sztab szkoleniowy, a pozostałą kwotę zawodniczek. Według powoda przypaść mu powinna kwota 16.500 zł, która została zaakceptowana przez Zarząd.

Powód twierdzi, że decyzja ta została przez Zarząd zmieniona i dostał on jedynie 5.000 zł, a więc zdaniem jego należy mu się z tego tytułu 11.500 zł. W związku z zaistniałą sytuacją powód pismem z dnia 11 października 2006 r. rozwiązał z ważnych powodów umowę, wzywając równocześnie pozwanego do zapłaty całego zadłużenia.

Pozwany uregulował jedynie wynagrodzenie za okres od września do grudnia 2005 r.

Należy podnieść, że przed wniesieniem pozwu przez A. K. strony wymieniły między sobą następującą korespondencję:

Powód wezwał w dniu 11 października 2006 (...) do zapłaty kwoty 89.953,36 zł.

Działając w imieniu (...) w piśmie z dnia 27 października 2006 r. radca prawny A.W. stwierdził, że zdaniem pozwanego roszczenia powoda są bezpodstawne z następujących przyczyn: żądania dotyczące wynagrodzenia za okres maj-wrzesień nie mają podstawy prawnej i faktycznej, ponieważ w tym okresie umowa już nie wiązała stron, co wynika z pisma z dnia 31 maja 2006 r., którym (...) rozwiązał umowę w trybie § 2 ust. 5 na podstawie przyczyn opisanych w § 2 ust. 2 umowy.

W kwestii nagrody za awans wypłaconej w wysokości 5000 zł, to pozwany informuje, że nastąpiło to decyzją, którą podjął Zarząd w dniu 12 lipca 2006 r.

Równocześnie pozwany stwierdza, że A. K. nie uregulował kwoty 6.537,00 zł na rzecz (...) będącej równowartością kosztów użytkowania telefonu służbowego w czasie pobytu w M., który nie wiązał się z wypełnianiem obowiązków trenera przewidzianych w umowie stron.

Pełnomocnik powoda w odpowiedzi z dnia 15 grudnia 2006 r. na pismo pozwanego z dnia 27.10.2006 r. stwierdza, że nie zgadza się ze stanowiskiem strony przeciwnej, że zachodzą przesłanki do rozwiązania umowy przez (...), że względu na to, że powód nie naruszył warunków umowy, ponieważ nie świadczył usług trenerskich w innym klubie w okresie pełnienia funkcji trenera reprezentacji, a jedynie sprawował funkcję konsultanta w klubie (...). Co do premii za awans drużyny do Mistrzostw Europy, to powód nigdy nie wyraził zgody na jej obniżenie.

W odpowiedzi z dnia 8 stycznia 2007 r. na pismo powoda z dnia 15 grudnia 2006 r. pozwany podtrzymuje swoje poprzednie stanowisko stwierdzając, że przyjęcie funkcji konsultanta w klubie (...) nosi znamiona działania naruszającego zapis § 2 ust. 2, a zatem zgodnie z § 2 ust. 5 (...) mógł rozwiązać umowę ze skutkiem natychmiastowym.

W związku z tym zdaniem pozwanego domaganie się wypłaty wynagrodzenia od dnia 31 maja 2006 r. jest niezasadne. W kwestii premii pozwany twierdzi, że charakter nagród i premii jest uznaniowy, uzależniony od woli i decyzji Zarządu (...).

II. Po wniesieniu pozwu odpis przesłany został stronie pozwanej z wezwaniem do zajęcia stanowiska.

W odpowiedzi na pozew z dnia 29 listopada 2007 r. (data wpływu 11.12.2007 r.) pozwany wnosi o oddalenie powództwa w całości z zasądzeniem od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania.

Pozwany przyznaje, że w dniu 15 kwietnia 2004 r. zawarł z powodem umowę o usługi trenerskie, jak również że w piśmie z dnia 31 maja 2006 r. złożył oświadczenie woli w przedmiocie rozwiązania w/w umowy ze skutkiem natychmiastowym.

Przyczyną takiej decyzji pozwanego było podjęcie współpracy trenera A. K. z Klubem Sportowym (...) bez pisemnej zgody Prezesa (...).

Pozwany twierdzi, że bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sporu jest zapis § 6 ust. 3 w zw. z ust. 2 umowy, który reguluje rozwiązanie umowy jedynie za porozumieniem stron przy spełnieniu warunków w nim wskazanych, bowiem w sytuacji zaistnienia przesłanek do rozwiązania umowy w trybie natychmiastowym wyżej powołane zapisy nie mają zastosowania, gdyż są wyłączone przez naruszenie § 2 ust. 2 umowy.

W odpowiedzi na pozew pozwany stwierdza, że powód nie zaprzecza, że przyjął propozycję sprawowania funkcji jednego z konsultantów w Klubie (...), ale że była to funkcja doradcy. Poza tym powód twierdzi, że wystąpił do Prezesa Zarządu (...) o wyrażenie zgody na pracę w klubie zagranicznym.

Pozwany nie zgadza się z twierdzeniem powoda, że niewystawienie przez niego faktur VAT za okres od stycznia do marca 2006 r. świadczy o uzgodnieniu pracy w zagranicznym klubie z Prezesem (...) i jego ustnej zgodzie. Pozwany podkreśla, że ze względu na postanowienia Statutu Związku w sprawach istotnych (a taka jest współpraca z trenerem kadry narodowej) konieczna jest zgoda w formie pisemnej.

W tej sytuacji z treści oświadczenia o rozwiązaniu umowy w trybie natychmiastowym przez pozwanego jasno wynika, że umowa rozwiązana została z dniem 31 maja 2006 r. Z tych też względów nie należy się powodowi żadne odszkodowanie.

W kwestii wysokości premii za awans do Mistrzostw Europy pozwany podnosi, że wbrew twierdzeniom powoda wysokość premii nie jest uzależniona od przedstawionej przez powoda propozycji, ale uzależniona jest od woli Zarządu, który ustalił premię na 5.000 zł i wypłacił ją powodowi w dniu 12 lipca 2006 r.

III. Pismem z dnia 3 czerwca 2008 r. pozwany zgłosił zarzut braku właściwości Sądu Polubownego w niniejszej sprawie na podstawie art. 1180 k.p.c. Pozwany twierdzi, że przesłanką powyższego zarzutu jest brak zapisu na Sąd Polubowny i naruszenie przepisu art. 1161 § 1 k.p.c. i 1162 § 2 k.p.c. przez przyjęcie, iż klauzula umowna zawarta w § 10 umowy zlecenia z dnia 15 kwietnia 2004 r. stanowi zapis na Sąd Polubowny.

Trybunał odnosząc się do powyższego zarzutu uznał swoją właściwość do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, mimo nie sporządzenia przez strony zapisu na Sąd Polubowny.

Za stanowiskiem Trybunału przemawiają następujące argumenty.

Zarzut braku właściwości sądu polubownego zgodnie z treścią art. 1180 K.p.c. i § 26 ust. 2 Regulaminu Trybunału ds. Sportu przy PKOl może być podniesiony nie później niż w odpowiedzi na pozew.

Zgodnie z treścią § 27 Regulaminu Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przy PKOl w razie niesporządzenia przez strony zapisu na sąd polubowny i w braku zapisu na sąd polubowny w przepisach korporacyjnych Trybunał może rozpoznać spór majątkowy, jeżeli powód w pozwie poddał się właściwości Trybunału, a pozwany w pierwszym piśmie procesowym przed wdaniem się w spór nie podniósł zarzutu braku właściwości sądu polubownego. W niniejszej sprawie pozew wniesiony został w dniu 29.10.2007 r. (data pozwu 14.10.2007 r.)

Pozwany złożył odpowiedź na pozew w dniu 11.12.2007 r. (data odpowiedzi na pozew 29.11.2007 r.), w której nie zgłosił zarzutu braku właściwości Trybunału. W piśmie tym wyznaczył arbitra, ustosunkował się merytorycznie do żądań powoda, załączył do odpowiedzi szereg dokumentów, a zatem nie ma wątpliwości, że wdał się w spór.

Należy podkreślić, że na rozprawach w toku postępowania pozwany również nie podniósł zarzutu niewłaściwości uczynił, to dopiero pismem z dnia 3.06.2008 r.. W tej sytuacji Trybunał postanowił sprawę rozpoznać.

IV. Na podstawie materiału dowodowego zebranego w sprawie w postaci dokumentów, zeznań świadków i przesłuchania stron Trybunał ustalił następujący stan faktyczny:

Powód A.K. prowadzący firmę Usługi Trenerskie podpisał w dniu 15 kwietnia 2004 r. umowę z (...), której przedmiotem było określenie warunków prowadzenia jako trener reprezentacji Polski w (...). Od października do kwietnia wynagrodzenie trenera wynosić miało 4.000 zł + VAT. Natomiast od maja do września 10.000 zł + VAT. Umowa została zawarta na czas określony od dnia 1 marca 2004 r. do dnia 10.09.2008 r. z możliwością przedłużenia. W przypadku uzyskania przez reprezentację Polski w (...) awansu do Mistrzostw Europy w 2006 r. (co miało miejsce) umowa będzie mogła być rozwiązana do 30 czerwca 2006 r. jedynie za porozumieniem stron.

Strona pozwana pismem z dnia 31.05.2006 r. złożyła oświadczenie, iż w związku z brakiem pisemnej zgody Prezesa (...) na pracę A. K. w Klubie Sportowym (...) rozwiązuje łączącą strony umowę za skutkiem natychmiastowym, tj. z dnia 11 stycznia 2006 r. Pismo to zostało powodowi doręczone w czerwcu 2006 r.

Powód stwierdził, że nie naruszył dyspozycji § 2 ust 2 umowy zlecenia z 15.04.2004 r., a w związku z tym nie zachodzą przesłanki do rozwiązania umowy. Nie świadczył on bowiem usług trenerskich w Klubie (...) a pełnił jedynie funkcje konsultanckie i doradczy.

Prezes (...) M. P. wyraził ustną zgodę na pracę powoda w Klubie (...) i w okresie tym, tj. od stycznia do marca 2006 r. powód nie pobierał w (...) wynagrodzenia (zeznanie świadka M. P. i powoda).

Strona pozwana nie uregulowała powodowi wynagrodzenia za miesiąc maj 2006 r., jak również od czerwca do września 2006 r. w łącznej kwocie 61.000 zł. Kwotę tę powód pomniejszył o 1.670,64 zł z tytułu nierozliczonego biletu lotniczego, w związku z tym powód domaga się kwoty 59.329,36 zł.

Powód twierdzi, że jeżeli nawet przyjąć, że umowa rozwiązana została skutecznie, to pozwany powinien zapłacić wynagrodzenie za maj 2006 r. w kwocie 12.200 zł oraz odszkodowanie, bo umowa została rozwiązana bez ważnego powodu wbrew jej postanowieniom.

Powód zarzuca stronie pozwanej, że nie wypłaciła premii za awans reprezentacji kobiet do Mistrzostw Europy, która miała łącznie do podziału wynosić 250.000 zł, przy czym 30 % tej kwoty miał otrzymać sztab szkoleniowy. Powód twierdzi, że z tego tytułu przypadła mu kwota 16.500 zł przedstawił bowiem Zarządowi proponowany podział premii a Zarząd (...) zaakceptował go, po czym, po pewnym czasie zmienił pierwotną decyzję i wypłacił powodowi jedynie 5.000 zł.

Powód twierdzi, że narusza to konstytucyjną zasadę ochrony praw nabytych i z tego tytułu domaga się kwoty 11.500 zł (16.500 - 5.000). Powód stwierdził, że w związku z tym, że pozwany nie płacił mu bieżącego wynagrodzenia, jak również, że nie miał on możliwości świadczenie usług trenerskich pismem z dnia 11 października 2006 r. rozwiązał z ważnych powodów umowę i wezwał pozwanego do zapłaty całej żądanej kwoty. Pozwany uregulował wynagrodzenie za okres od września do grudnia 2005 r.

V. Trybunał zważył co następuje:

Powód prowadzący działalność pod nazwą Usługi Trenerskie A. K. zawarł w dniu 15 kwietnia 2004 r. umowę zlecenie z (...). Przedmiotem umowy jest określenie warunków prowadzenia przez powoda reprezentacji Polski w (...). Strony ustaliły w powyższej umowie zakres obowiązków trenera (§ 2 pkt 1 - 8), jak również w ust. 2 wprowadziły następującą regulację: „Trener postawi swoją pracę trenerską - poza obowiązkami wynikającymi z podpisanych umów z Klubami (...) w Polsce - do dyspozycji (...) i będzie zobowiązany lojalnie i sumiennie wykonywać obowiązki wynikające z zawartej umowy, jak również inne obowiązki, które mogą być mu powierzone w zakresie mieszczącym się w obowiązkach trenera sportowego. W szczególności Trener nie będzie zawierał jakichkolwiek kontraktów - innych niż już zawarte i obowiązujące - na świadczenie usług trenerskich bez uprzedniej pisemnej zgody Prezesa (...).

W ust. 5 umowy strony postanowiły:

„Naruszenie postanowienia ust. 2, 3 i 4 może być podstawą do natychmiastowego rozwiązania niniejszej umowy przez (...) ...”. Bezsporne jest, że powód w czasie trwania umowy z (...) podjął współpracę z KS (...) i wyjechał do M. na okres 2 i pół miesiąca od 13 stycznia do końca marca 2006 r. Bezsporne jest również, że na podjęcie takiej współpracy nie miał pisemnej zgody Prezesa (...), która była niezbędna (§ 2 ust. 2 umowy).

Trudno zgodzić się z poglądem powoda, który powołuje się na § 6 ust. 3 w zw. z ust. 2 umowy mówiącym o rozwiązaniu umowy jedynie za porozumieniem stron jeżeli zostaną spełnione warunki w nim zawarte. W niniejszej sprawie zaistniały przesłanki do rozwiązania umowy w trybie natychmiastowym w związku z czym regulacje z § 6 ust. 3 w zw. z ust. 2 nie mają zastosowania.

Powód twierdzi, że zgoda Prezesa Zarządu na świadczenie przez powoda usług trenerskich na rzecz innego podmiotu, o której mowa w § 2 ust. 2 umowy, nie wymaga dla jej ważności formy pisemnej. Powód powołuje się na art. 76 K.c. i wywodzi, że w przypadku gdy strony zastrzegły dokonanie czynności w formie pisemnej, nie określając skutków niezachowania tej formy, poczytuje się w razie wątpliwości, że była ona zastrzeżona wyłącznie dla celów dowodowych. Tym samym udzielona przez Prezesa M. P. zgoda w formie ustnej na pracę w MS (...) była ważna i skuteczna. Zdaniem powoda zastrzeżona w umowie forma pisemna dla wyrażenia zgody została zastrzeżona jedynie dla celów dowodowych, a więc skoro Prezes Zarządu udzielił takiej zgody, to pozwany nie może twierdzić, że A. K. naruszył warunki §2 ust. 2 łączącej strony umowy. Wywody powoda w tej kwestii są błędne prawnie. Trybunał podzielił pogląd pozwanego zawarty w odpowiedzi na pozew.

Pozwany twierdzi mianowicie, że zarzut nieskuteczności oświadczenia pozwanego w aspekcie normy ujętej w przepisie art. 76 k.c. jest nietrafny i całkowicie chybiony. Jeżeli powód twierdzi, że skoro forma pisemna dla złożenia oświadczenia, o którym mowa w § 2 ust. 2 zd. 2 ma charakter ad probationem, zatem bezskuteczna pozostałaby w myśl art. 74 § 1 k.c. teza dowodowa w zakresie złożonego przez Prezesa (...) oświadczenia w omawianym zakresie. W myśl zapisu art. 74 § 1 k.c. w razie niezachowania zastrzeżonej formy nie jest w sporze dopuszczalny dowód ze świadków, ani dowód z przesłuchania stron, na fakt dokonanej czynności, w związku z czym błędną pozostaje konstatacja powoda jakoby ustne oświadczenie Prezesa (...) w przedmiocie wyrażonej zgody na pracę przez powoda było ważne i skuteczne.

Bezsporne jest, że powód naruszył § 2 ust. 2 umowy łączącej strony, gdyż powód wykonywał świadczenie na rzecz podmiotu trzeciego (...) bez uprzedniej pisemnej zgody Prezesa (...), a zgodnie z treścią § 2 ust. 5 w takiej sytuacji istniała podstawa do natychmiastowego rozwiązania umowy przez (...), z której to podstawy pozwany skorzystał.

Twierdzenie powoda, że nie pełnił on funkcji trenera w MS (...), a był jedynie konsultantem i pełnił funkcje doradcy obserwatora nie ma żadnego znaczenia dla sprawy. Faktem jest, że w klubie (...) w takim, czy innym charakterze zajmował się sprawami szkoleniowymi nie wykonując w tym czasie obowiązków szkoleniowca w (...). W tym stanie rzeczy należy stwierdzić, że pozwany rozwiązując umowę ze skutkiem natychmiastowym złożył oświadczenie prawnie skuteczne.

VI. Z tytułu premii powód dochodzi kwoty 11.500 zł, co stanowi różnicę pomiędzy kwotą 16.500 zł, która była zdaniem powoda zatwierdzona przez Zarząd, a kwotą wypłaconą w wysokości 5000 zł.

Gdy drużyna wywalczyła awans do Mistrzostw Europy premia do podziału pomiędzy zawodnikami i sztabem szkoleniowym wynosiła 250.000 zł. Według projektu przedstawionego Zarządowi przez sztab szkoleniowców kwota, która została przez Zarząd zatwierdzona dla powoda wynosiła 16.500 zł (uchwała z dn. 06.06.2005 r.). Tym niemniej premie nie zostały wypłacone zarówno powodowi, jak i innym osobom.

W tym czasie zmienił się skład Zarządu i osoba Prezesa. Nowy Zarząd na swoim posiedzeniu zmniejszył ogólną kwotę przypadającą na premie z 250.000 zł do 150.000 zł i przyznał powodowi premię w wysokości 5.000 zł.

Należy stwierdzić, że pierwotna kwota 250.000 zł (łącznie premia) została przez Zarząd zatwierdzona pod warunkiem awansu do Mistrzostw Europy. Warunek ten został spełniony, drużyna awansowała.

Zmiana w postaci zmniejszenia kwoty ogólnej, a co za tym idzie również poszczególnych premii, nastąpiła po spełnieniu warunków, co zdaniem Trybunału narusza uzgodnione przez strony porozumienie i zasadę ochrony praw nabytych.

Z tych względów powód ma prawo domagać się premii w pierwotnie zatwierdzonej przez Zarząd wysokości, tj. 16.500 zł. Ponieważ kwota 5.000 zł została z tego tytułu powodowi przez (...) wypłacona, Trybunał zasądził na rzecz powoda 11.500 zł.

O kosztach Trybunał orzekł na podstawie art. 93 § 1 Regulaminu Trybunału.